

מקורות פרשת פנחס, בין המצרים תשפ"א איך מפתחים הכרה וציפייה עזה למשיח?

ספר השיחות תשנ"ב ב/368: במשך כל הדורות התנהלו ריבוי מלחמות בין אומות העולם שגרמו הרס וחורבן ... ועל כורחך צריך לומר, שהסיבה האמתית לכך שבתקופה האחרונה ניכרת השאיפה לגמר ולסיום תקופת המלחמות בעולם והתחלת תקופה חדשה של קיום העולם על פי צדק ויושר, שלום ואחדות. . . . [היא] מפני שמתקרבים לזמן שאודותיו הכריזו הנביאים "וכתנו חרבותם לאתים".

3. בראשית ב'יז: אגרת הוויכוח לרמב"ן: אדם הראשון חי אלף שנה פחות ע', והנה מפורש בכתוב כי בעונו מת ואילו לא חטא היה חי יותר ויותר או לעולם ... כי הנשמה העליונית נותנת לו חיים לעד.

בראשית א,ל: ולכל חית הארץ ... את כל ירק עשב לאכלה.

רמב"ן ויקרא שם: לא היה הטרף בחיות הרעות, רק מפני חטאו של אדם כי נגזר עליו להיות טרף לשיניהם והושם הטרף טבע להם גם לטרוף זו את זו, כידוע כי בטרפם האדם פעם אחת יוסיפו להיות רעים יותר.

רמב"ן בראשית א,יא: ואני תמה איך לא הזכיר הכתוב אילני הסרק [כבריאת העולם] וציווה בעץ פרי לברו? אולי בזה נתעוררו רבותינו (ב"ר ה,ט): אף אילני סרק עשו פירות ורק מקללת 'ארורה האדמה' [אחרי החטא] נעשו סרק.

4. בראשית ב: ויברך אלוקים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלוקים לעשות.

רש"י בראשית רבה יא: 'ועשה' אין כתיב כאן אלא 'לעשות', לומר שהכול צריך תיקון.

רמב"ם הלכות מלכים יא: מחשבות בורא העולם אין כוח באדם להשיגם ... וכל הדברים האלו של ישוע הנצרי ושל זה הישמעאלי שעמד אחריו אינן אלא לישר דרך למלך המשיח ולתקן העולם כולו לעבוד ה' ביחד. כיצד? כבר נתמלא העולם מדברי המשיח ומדברי התורה ומדברי המצוות ופשטו דברים אלו באיים רחוקים ובעמים רבים ערלי לב והם נושאים ונותנים בדברים אלו. אלו אומרים: מצוות אלו אמת היו, וכבר בטלו בזמן הזה ואלו אומרים: דברים נסתרים יש בהן ואינן כפשוטן ... וכשיעמוד המלך המשיח באמת ויצליח וירום וינשא, הם כולם חוזרים ויודעים ששקר נחלו אבותיהם.

1. רמב"ם הלכות מלכים יא: וכל מי שאינו מאמין בו או שאינו מחכה לביאתו - לא בשאר נביאים בלבד הוא כופר אלא בתורה ובמשה רבינו, שהרי התורה מעידה עליו שנאמר 'ושב ה' את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים' ... ואף בפרשת בלעם נאמר - 'ושם נִיבָא בשני המשיחים: במשיח ראשון שהוא דוד שהושיע ישראל מיד צריהם, ובמשיח האחרון שמושיע מיד בני עשו: 'אראנו ולא עתה' זה דוד, 'אשורנו ולא קרוב' זה מלך המשיח; 'דרך כוכב מיעקב' זה דוד, 'וקם שבט מישראל' זה מלך המשיח; 'ומחץ פאתי מואב' זה דוד שנאמר 'ויך את מואב', 'וקרקר כל בני שת' זה מלך המשיח.

יג עיקרי האמונה להרמב"ם: הראשון: אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל הברואים והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים ... התשיעי: אני מאמין באמונה שלמה שזאת התורה לא תהא מוחלפת ולא תהא תורה אחרת ... השנים עשר: אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח ואף על פי שיתמהמה עם כל זה אחכה לו בכל יום שיבוא. השלושה עשר: שתהיה תחיית המתים בעת שיעלה רצון מאת הבורא יתברך שמו ויתעלה זכרו לעד ולעולמי עולמים

ויקרא כו,ו: אם בחקתי תלכו ואת מצוותי תשמרו ... והשפתי חיה רעה מן הארץ.

מדרש ספרא: רבי שמעון אומר: **משביתן שלא יזיקו.** וכן אומר הנביא ישעיהו (יא) 'וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירביץ, ועגל וכפיר ומריא יחדיו ונער קטון נוהג בהם... ואריה כבקר יאכל תבן'.

ישעיהו ב: והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית ה' בראש ההרים ... והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ה' ... וכתתו חרבותם לאיתים וחניתותיהם למזמרות, לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה.

ויקרא כו,ד: ונתנה הארץ יכולה ועץ השדה ייתן פריו - רש"י: הן אילני סרק ועתידים לעשות פירות.

2. סוף הלכות מלכים לרמב"ם: א. הכבוד לעם היהודי: זה שנאמר בישעיה 'וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירביץ' - משל וחידה וענין הדבר שיהיו ישראל יושבין לבטח עם רשעי עכו"ם המשוליים כזאב ונמר. ב. קיבוץ גלויות: כשתתישב ממלכתו ויתקבצו אליו כל ישראל וכו'. ג. שפע ושלוש: ובאותו הזמן לא יהיה שם לא רעב ולא מלחמה ולא קנאה ותחרות שהטובה תהיה מושפעת הרבה וכל המעדרים מצויין כעפר. ד. התפשטות חוכמת התורה: ולא יהיה עסק כל העולם אלא לדעת את ה' בלבד ולפיכך יהיו ישראל חכמים גדולים ויודעים דברים הסתומים וישיגו דעת בוראם כפי כח האדם.